

Mataràs el teu pare

Llàtzer Garcia es fa seu el món de Steinbeck al drama familiar 'La pols', la nova aposta de la FlyHard. Per **Andreu Gomila**

El pare de Ruth, Jacob i Abel acaba de morir. Un home que mai no deia res, que es bellugava pel menjador mut, atordit, que era el seu pare, però que podria haver estat un fantasma visible a la llar familiar. Cada germà assumeix la desaparició a la seva manera, però tots miren enrere i busquen qui són, la seva herència. Llàtzer Garcia va treballar amb Helena Tornero al magnífic *No parlis amb estranys*

que vam poder veure la temporada passada al Teatre Nacional i li va quedar gravat el concepte de "transmissió per trauma".

"El pare va patir l'abandó del seu pare. Mai no va reaccionar, i serà Jacob qui carregará amb tot això", ens explica Garcia. En Jacob és el ni-ni de la família, que no pensa anar al funeral i qui, al principi de l'obra, oblida comentar-li a la germana la defunció. Un autèntic antiheroi,

d'aquells que no saps si estimar o fotre-li un bon calbot.

Els dos germans que veurem a *La pols* i l'Alba –la xicoteta de l'Abel, a qui només coneixerem d'oïdes– són "tres outsiders, tres perdedors", que a Garcia li recorden els personatges de *Vides rebels* de John Huston, encabits dins una atmosfera sorgida d'una novel·la de John Steinbeck. El dramaturg pensa en *El poni roig* –referència recurrent en l'obra–, *El raïm de la ira* o *A l'est de l'Edèn*.

“**Steinbeck no és un gran escriptor però té alguna cosa que m'atrau molt**

“Reconec que no és un gran escriptor, però té alguna cosa que m'atrau molt, sobretot aquestes famílies desestructurades que descriu”, apunta Garcia.

La música composta per The New Raemon afegeix un to de western, èpic, a *La pols*. Tot i la petitesa de la Flyhard on es presenta l'obra a Barcelona, Garcia admet que sempre busca espais grans, paradisos possibles, camps oberts, prats infinits, i que no pot evitar la influència del passat i del paisatge de la literatura nord-americana. Si han gaudit amb *Canadà*, de Richard Ford, aquesta obra els agradarà molt.

'La pols' s'escamparà a la Sala FlyHard del 3 al 21 d'abril.

Ens agrada!

Per **Andreu Gomila**

01.

UN TROZO INVISIBLE DE ESTE MUNDO

Si us vau perdre el magnífic *one-man-show* de Juan Diego Botto, ja podeu córrer a Santa Coloma. Quedareu clavats a la cadira. ▶ Teatre Sagarra. Dv. 28

02.

DOÑA ROSITA LA SOLTERA

El trío Navas-Arànega-Elias i la direcció de Joan Ollé demostra que es pot actualitzar amb nota qualsevol obra de contingut caduc. ▶ TNC. De dc. a dg.

03.

SOLFATARA

Si us agrada el teatre que planteja preguntes, fins i tot avantgardista, heu de seguir la companyia Atresbandes. Freud es tornaria boig... ▶ Círcol Maldà. De dc. dg.

04.

EL CABALLERO DE OLMEDO

Si penseu que Lope és un pal, és que no heu vist la versió que ha fet Lluís Pasqual del seu clàssic, amb onze joves actors que estan magnífics. ▶ Teatre Lliure: Montjuïc. De dc. a dg.

05.

EL CRÈDIT

L'obra de Galceran tocarà el dos per Setmana Santa: té més de subversiva que moltes obres que volen ser polítiques. ▶ La Villarroel. De dt. a dg.